

عنوان مقاله:

فضاهای جمعی مجتمع های مسکونی و افزایش تعاملات اجتماعی ساکنین مطالعه موردی: مجتمع مسکونی ششصد دستگاہ مشهد

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سعید جاوید - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خسرو خالقی نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

در گذر زمان با رشد شهرنشینی فزاینده و همچنین تمایل انسان به زندگی اجتماعی، سکونتگاه های جمعی نظیر آپارتمان ها و مجتمع های مسکونی گسترش یافتند و به فرم غالب مسکن شهری در دوران معاصر درآمدند. بهترین فرصتی که این گونه از سکونتگاه ها برای ساکنین خود فراهم میکنند، برقراری تعاملات اجتماعی است که اساسیترین بستر جهت تحقق این امر، فضاهای عمومی و باز مجتمعهای مسکونی هستند. ولی متأسفانه به دلیل عدم توجه لازم به کمیت و کیفیت این فضاها در برابر توده های ساختمانی، نارضایتی ساکنین و به دنبال آن عدم حضور آنان در این فضاها را شاهد هستیم. این مقاله سعی دارد ابتدا با تعریف فضاهای جمعی و شناخت انواع فعالیتهایی که در این فضاها صورت می گیرد، به معرفی معیارهای کیفی فضاهای جمعی مجتمع های مسکونی پرداخته و سپس به جستجوی این معیارها در مجتمع مسکونی ششصد دستگاہ مشهد به عنوان نمونه پژوهشی میپردازد. در همین راستا، تعداد 50 پرسشنامه به صورت تصادفی در میان ساکنین مجتمع توزیع گردید. بعد از جمعآوری پرسشنامهها و تحلیل دادههای مستخرج از آن نتایجی به دست آمد که در انتها مطرح میگردد. در پایان تحقیق به آزمون فرضیه پرداخته میشود، این تحقیق با این فرضیه پیش رفت که میتوان با طبقه بندی معیارهای کیفی فضاهای جمعی، به طبقه بندی نیازهای انسان در هرم مازلو دست یافت.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی- فضاهای جمعی- تعاملات اجتماعی- معیارهای کیفیت محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/774189>

